

kan ikke danne sig et Billede af Strømforholdene og Nordbundsforholdene deroppe uden at kortlægge Havets Bund og at gøre det, mener jeg er en Sag af stor Interesse for os. Vore Søkort vare for 40—50 Aar siden vel saa gode som nogen Nations Kort, og jeg tror, at de have vedligeholdt denne Stilling, men andre Nationer ere gaaede videre. Vore Kort over de indre Farvande ere vistnok saa gode, som de kunne præstere, men vi mangle de fuldt nødvendige Søkort over de Farvande, der her er Tale om. Dersom ærede Medlemmer ville se paa Kortene, ville de se, at de ligge fuldstændig blanke omkring Islandskysten og i hele Danmarkstrædet samtlig med, at andre Nationer have gjort et stort og kostbart Arbejde for at udføre de Dypmaalinge, der naahvile dem. Norge har f. Eks. for en halv Snes Aar siden gjort betydeligt for at kortlægge Havbunden af det hele arktiske Farvand, der støder op til Norge imellem Norge og Grønland. England og ligeledes Amerika ofre store Summer paa den samme Opgave. Men naturligtvis gaa de alle uden om det Felt af disse Farvande, over hvilket vi have Højhedsret, og hvorom man savner de nødvendige Oplysninger, og jeg kan sige savner dem i den Grad, at jeg kan paavise her paa Kortet et blindt Stær, som er fundet paa den Maade, at en Dampskibsfører meddelte til Arkivet, at han pludselig en Dag paa et Sted, hvor der skulde være frit Farvand, laa over for en Brænding midt i Havet. Det kan ikke gaa an, at slikt findes inden for Grænserne af vor Højhedsomraade. Men det er jo ikke alene saaledes med Hensyn til Forholdene midt ude paa Havet. Selve Islands Kyster og de indre Farvande her ere fuldstændig ukendte, og derfor mener jeg, at det er absolut nødvendigt, at vi gøre det. Gøre vi det ikke, risikere vi, at andre Nationer fuldføre det Arbejde, der er fornødent for Skibsfarten. Men disse Dybdemaalinger, som skulde sættes i Forbindelse med Undersøgelserne af Havets Temperatur, Saltholdighed, Dyreliv o. s. v. ere nødvendige for tillige at finde Strømningerne. Og alle Nationer arbejde paa at komme til Klarhed over Strømningerne i Havet her oppe, fordi disse have stor Betydning for Kendskabet til de klimatiske Forhold og hele Isformationen paa Kysterne af vore nordlige Vilande. Naar den højtærede Indenrigsminister i Gaar talte om, at vi skulde oprette en Station paa Angmagssalt, og naar den ærede Minister sagde, at han vilde paatage sig Ansvar for at sende et Skib her op hvert Aar, paastaar jeg, at for at det skal blive muligt, maa den her omtalte Eks-

pedition først fuldføres, thi ved den kan man endelig en Gang komme til sikker Kundskab angaaende Isforholdene langs Grønlands Kyster. Isforholdene ere saaledes, at saa langt tilbage man ved og kender i Historien, har der ligget et uigennemtrængeligt Vælte af Is langs Grønlands Kyst, og først naar man, saaledes som jeg nævnte i Gaar, kommer op til henved 70 Graders Bredder, er Isen saa gennemtrængelig, at man med Sikkerhed kan gøre Regning paa at kunne komme ind til Kysten. Hvor vidt Forholdene ere saaledes, at man sikkert kan gøre det længere Syd paa, det ved man ikke. Der er kun enkelte Ekspeditioner, som have staaet en Smule Tde om Forholdene her, men man ved ikke noget med Bestemthed. Og uden at man faar en Ekspedition, som kan give Oplysning om de virkelige Strømforhold baade for oven og for neden i Havet, faar man ikke Kendskab til disse Forhold. Men foruden den Marineministeriet har en saadan Ekspedition stor Betydning for Indenrigsministeriet. Det kan nemlig ikke nytte, at vi Aar ud og Aar ind henvise vore Fiskere til at gaa ud og konkurrere med fremmede Landes Fiskere paa det store Hav og anbefale dem at anskaffe sig Kuttere i Stedet for deres smaa Sifferbaade — for vore bedste Fiskere paastaar jeg for Resten, at det gælder om at støtte Vaadfisheriet ved først og fremmest at staae dem fikre Indløb til vore Fjorde, saaledes som det tidligere har været omtalt — og skulle vi have Kutterfiskeri, og det har naturligvis stor Betydning — det er for øvrigt begyndt, der eksisterer flere Kutterfiskerier — maa det erkendes, at Nordjævn for det første er saa opfyldt af Fiskere og snart sagt saa opfyldt, at der ikke kan ventes stort Udbytte der. Nej, man maa henvise vore Fiskere til at gaa derhen, hvor de store Stimer gaa af Torst, Gladfisk, Helleflyndere o. s. v., der, hvor de engelske, franske og hollandske Fiskere samles. Men det kunne vore Fiskere ikke gøre med Udbytte til Udbytte, naar der ikke staaes dem Hjælp fra det Institut, som de kunne fordrø, skal give dem den nødvendige Besledning med gode Kort. Nu kan det vel siges, at dem kan man tage andet Steds fra, at vort Søkortarkiv kan tage fremmede Kort. Ja, rigtigt! Men netop paa vort Omraade, der, hvor vi have Højhedsret have de fremmede ikke optaget Kort. De forlange derimod, at vi snart skulle komme med vore Dypmaalinge, for at Forholdene kunne blive ordnede. Saaledes som Forholdene ere nu, findes der over Danmarkstrædet og over hele den store islandske Kyst intet